

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Sžo/53/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1011201389                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.03.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Milan Morava             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:1011201389.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudkyň JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: MARKÍZA - SLOVAKIA, s.r.o., sídlom Bratislavská 1/A, Bratislava, IČO: 31 444 873, zast. advokátskou kanceláriou DEDÁK & Partners, s.r.o., advokát JUDr. Štefan Dedák, sídlom Mlynské Nivy 45, Bratislava, proti žalovanému: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S 149/2011-74 zo dňa 21. júna 2013, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S/149/2011-74 zo dňa 21. júna 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. RL/58/2011 zo dňa 26. apríla 2011 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

#### I.

Napadnutým rozsudok rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) tak, že žalobu žalobcu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok odôvodnil tým, že v danom prípade odvysielaním príspevku dňa 27.09.2010 o cca 19.49 hod. a 19.53 hod. pred a po programe „Počasie“, ohľadom jeho sponzora, nebola naplnená charakteristika sponzorstva, podľa ktorých musí sponzorský odkaz slúžiť na účely podpory svojho názvu, ochrannej známky, dobrého mena, činností alebo výrobkov. Odvysielaný odkaz okrem uvedenia názvu sponzora, označenia jeho výrobku, poukázal aj na vlastnosti predmetného produktu, ktorý mohol ovplyvniť spotrebiteľské rozhodnutie a naplnil tak charakteristiku reklamy. Žalovaný sa podľa názoru krajského súdu dostatočne vysporiadal s pojmami „reklama“ a „sponzorský odkaz“, keď v rozhodnutí uviedol, že sponzorský odkaz má obsahovať informácie o skutočnosti, že daný program je sponzorovaný a tiež, kto je jeho sponzorom, avšak bez uvedenia akýchkoľvek špecifických propagačných prvkov, ktoré by vyzdvihovali kvalitatívne vlastnosti sponzora alebo jeho produktov. Uvedením týchto prvkov by sa sponzorský odkaz stal zároveň

reklamou. Posudzovaný komunikát vysielaný žalobcom obsahoval verbálnu zložku „Počasie sa mení, farba strechy zostáva. Pálená krytina Tondach. Strecha, ktorá nikdy nevybledne.“ V tomto prípade došlo ku kvalitatívnemu hodnoteniu tovaru, keď bola vyzdvihnutá jeho vlastnosť - farebná stálosť. Z uvedeného dôvodu sponzorský odkaz prekročil rámec sponzorstva a naplnil definíciu reklamy. Zároveň žalobca v rámci času určeného zákonom na vysielanie reklamy v rámci časového rozpätia 1 hodiny, v dĺžke maximálne 12 minút, túto dobu prekročil, čím došlo k porušeniu povinností vysielateľa podľa § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“). Pokiaľ išlo o neuvedenie § 38 zákona č. 308/2000 Z.z. do výroku napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na kontext celého rozhodnutia nejde o takú vadu, ktorá by mala za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Právne odôvodnil krajský súd svoje rozhodnutie ustanoveniami § 31a ods. 1 až 5, § 32 ods. 1, § 34 ods. 1, § 36 ods. 2, § 38 ods. 1 a 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Ďalej článkom 1 písm. h/ až m/, článkom 9 bod 1 písm. a/ a článkom 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ, ktorou bola nahradená Smernica č. 89/552/EHS. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil krajský súd ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p..

## II.

Proti tomuto rozhodnutiu žalovanej podal včas odvolanie žalobca a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie a zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania. Uviedol, že namieta rozsudok čo do vymedzenia pojmov reklama a sponzorský odkaz. Za jediné rozlišovacie kritérium medzi sponzorským odkazom a reklamou vyplývajúcim zo zákona je výlučne účel, ktorý má posudzovaný sponzorský odkaz naplňať. Dlhoročná prax vymedzila niekoľko základných kritérií, na základe ktorých je možné odlíšiť sponzorský odkaz od reklamy:

Účel - sponzorský odkaz nesmie nabádať k nákupu výrobkov a služieb.

Povaha oznámenia - má byť iba informatívna.

Dynamika - sponzorské odkazy by nemali obsahovať reklamný príbeh.

Výrazové prostriedky - sponzorovanie je menej zamerané na konkrétny produkt, vyznačuje sa relatívne krátkou dobou trvania a ku kúpe výrobku alebo služby cielene podnecovať nesmie.

Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, č.j. 7 As 80/2009, ďalej na rozsudok Mestského súdu v Prahe, č.j. 8 Ca/345/2009 zo dňa 01.07.2010.

Žalobca má za to, že predmetný komunikát neobsahoval žiadne prvky, ktoré by presahovali medze sponzorského odkazu a ktoré by bolo možné podriaďiť pod prvky reklamy.

Ďalej namietal žalobca nedostatky v správnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia a to, že žalovaný nereagoval na požiadavku stanoviska v súvislosti s vysielaním sponzorských odkazov. Aj napriek výzvam žalobcu, reagoval žalovaný listom zo dňa 21.01.2010, že takéto stanovisko nedodá. Žalobca predložil krajskému súdu kópiu rozsudku, sp.zn. 3Sžo/40/2012 zo dňa 13.11.2012 na základe ktorého, sankcia mala byť uložená za porušenie § 38 zákona č. 308/2000 Z.z. a nie za porušenie § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.

Ďalej žalobca namietal, že z napadnutého rozhodnutia nie je zjavné, či bola uložená úhrnná sankcia, alebo či sankcia bola uložená za porušenie vo výroku I. alebo II.. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok NS SR, sp.zn. 3 Sžo/40/2012 zo dňa 13.11.2012.

## III.

Žalovaný sa vyjadril k podanému odvolaniu a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie žalovaného potvrdil. V dôvodoch uviedol, že súhlasí s názorom žalobcu, že účelom sponzorského odkazu je vytvorenie dobrého mena, povesti právnickej alebo fyzickej osoby alebo jej výrobkov. Sám žalobca uvádza, že sponzorský odkaz má len informovať, resp. upozorniť na existenciu sponzora či jeho výrobku alebo služby, avšak bez poukazovania na konkrétne vlastnosti alebo kvality zobrazovaného výrobku. V tomto prípade však posudzovaný komunikát obsahoval aj poukazanie na konkrétne kvality predmetného produktu. Tento komunikát priamo poukazoval na vlastnosť - farebnú

stálosť strechy TONDACH. To znamená, že nepropagoval len obchodné meno a tovar sponzora programu, ale propagoval aj jeho vlastnosť. Nakoľko inštitút sponzorovania propagovanie tovaru neumožňuje, je zrejmé, že uvedená propagácia prekročila rámec sponzorského odkazu. Na ďalšiu námietku žalobcu uviedol, že znenie § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. pri televíznom vysielaní reklamy obligatórne vyžaduje jej oddelenie od iných častí programovej služby a to buď zvukovo - obrazovými alebo priestorovými prostriedkami. Zavádzajúce je aj poukázanie na rozsudok Mestského súdu v Prahe, nakoľko je zrejmé, že česká Rada v predmetnej veci uviedla len právnu kvalifikáciu správneho deliktu. Žalovaný však uviedol aj dôvod, pre ktorý mal byť predmetný komunikát oddelený. Pokiaľ ide o namietanie, že žalovaný nezaslal žalobcovi žiadne stanovisko, na základe akých kritérií začal všetky inkriminované konania, žalovaný má za to, že dôvod začatia správnych konaní uviedol v oznámeniach o začatí správneho konania. Postup na ktorý odkazuje žalobca, pričom poukazuje na rozsudok NA SR, sp.zn. 3Sžo/40/2012 je v rozpore s výkladom, ktorý prijala Rada a ktorý bol uvedený aj v napadnutom rozhodnutí. Podľa výkladu žalovaného, je nutné klasifikovať komunikát, ktorého účel je podporovať predaj, kúpu, alebo nájom tovaru alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov ako reklamu podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a to aj v prípade, ak tento komunikát zároveň informuje diváka o tom, kto je sponzorom programu. Poukazuje pri tom na rozsudky Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 8 Sž/11/2012-5 zo dňa 29.11.2012 a 6Sž/21/2012 zo dňa 29.05.2013. Čo sa týka vady výroku pokiaľ ide o uloženie sankcie žalovaný uvádza, že logickým výkladom je možné dospieť k záveru, že za porušenie povinností I. a II. uložil žalovaný len jednu sankciu.

#### IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že napriek tomu, že napadnutý rozsudok je po právnej a vecnej stránke správny, musel ho zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie, i keď z iných dôvodov aké uvádza žalobca vo svojom odvolaní.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorým rozhodol, že žalobca (porušil) povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe TV MARKÍZA dňa 27.09.2010 o cca 19:49 hod. a 19:53 hod. a pred a po programe Počasie odvysielal komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť TONDACH SLOVENSKO, s.r.o., ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby bola zameniteľná s inými zložkami programovej služby, a (porušil) povinnosť ustanovenú v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe TV MARKÍZA dňa 27.09.2010 v čase medzi 19:00 hod. a 20:00 hod., odvysielal reklamné šoty vo väčšom časovom rozsahu ako povolených 12 minút. Za uvedené bola žalobcovi uložená sankcia - upozornenie na porušenie zákona podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.

V prvom rade bolo povinnosťou najvyššieho súdu (čo mal učiniť už krajský súd), skúmať ex offio, či napadnuté rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok).

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 47 ods. 2 veta prvá zákona o právnom konaní, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj o povinnosti nahradiť trovy konania.

Podľa § 47 ods. 6 zákona o správnom konaní, chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

V tomto prípade najvyšší súd ex offio zistil, že vo výroku napadnutého rozhodnutia absentuje pri oboch skutkových podstatách správneho deliktu slovo „porušil“, čo robí výrok neurčitým a nezrozumiteľným. Na toto pochybenie musí prihliadať súd v každom štádiu ex offio aj napriek tomu, že žalobca túto vadu neuviedol v žalobných dôvodoch, ani v odvolaní. Nič nebránilo žalovanému opraviť tento nedostatok spôsobom podľa § 47 ods. 6 zákona o správnom konaní, keďže však takto neučinil, nezostávalo najvyššiemu súdu nič iné, ako zrušiť napadnuté rozhodnutie a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Výrok totiž tvorí jadro celého rozhodnutia, je záväzný, schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný. Výrok musí byť formulovaný určite, bezpečne a bez pochyb poznať výsledok konania (rozsudok NS SR, sp.zn. 5Sž/66/98). Rovnako tiež má najvyšší súd za to, že žalovaný pochybil aj pri formulácii uložení sankcie za dva správne delikty, kde opomenul uviesť, že došlo k uloženiu úhrnnej sankcie za obidva správne delikty - upozornenie na porušenie zákona. Predmetné žalobca namietal v žalobe aj v odvolaní a uvedenie, že ide o úhrnnú sankciu je v súlade s uplatňovaním analógie trestného práva pri ukladaní sankcií za viacero správnych deliktov. Túto neurčitosť výroku napadnutého rozhodnutia spočívajúcu v opomenutí slov „porušil“ nebolo možné zhojiť (keďže si ju nevšimol žalobca, žalovaný, ani krajský súd) inak, ako tým, že najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou žalovaného odstrániť závažnú vadu výroku a doplniť slová „porušil“ a taktiež doplniť pri uložení sankcií, že ide o sankciu úhrnnú.

Podľa §250j ods. 7 O.s.p, správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Najvyšší súd sa ďalej zaoberal (okrem vyššie uvedenými procesnými pochybeniami) aj vecnými a právnymi námietkami uvedenými v odvolaní zo strany žalobcu. Pokiaľ ide o vyhodnotenie týchto námietok je potrebné zdôrazniť, že najvyšší súd považuje napadnutý rozsudok za vecne aj právne správny, stotožňuje sa v plnom rozsahu s odôvodnením krajského súdu a na doplnenie dodáva:

Pokiaľ ide o definíciu pojmov „reklama“ versus „sponzoring“, najvyšší súd dospel k právnemu názoru, že odvysielaný komunikát v znení: „Počasie sa mení, farba strechy ostáva. Pálená krytina Tondach. Strecha, ktorá nikdy nevybledne.“, naplnil obsahovo pojmové zložky reklamy. Tieto zložky reklamy naplnil tým, že poukázal na konkrétnu vlastnosť - farebnú stálosť strechy TONDACH. Naplnil tým účel reklamy, ktorý uvádza ako jeden z atribútov reklamy sám žalobca vo svojom odvolaní. Aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, č.j. 7 As/80/2009, na ktorý žalobca v odvolaní poukazuje v zhode s právnym názorom najvyššieho súdu uvádza, že môže ísť pri sponzoringu i o slogan - určité slovné spojenie charakterizujúce podnikateľa, či jeho výrobok, tovar alebo službu, v tomto prípade išlo však o poukázanie na kvalitu výrobku, teda nie len o goodwill. Inak povedané, keby bol odvysielaný komunikát len v znení: „Pálená krytina Tondach“, išlo by o sponzoring. Keďže však v danom prípade došlo k odvysielaniu aj vety: „Počasie sa mení, farba strechy ostáva“, išlo už o naplnenie znakov reklamy poukázaním aj na vlastnosť - farebnú stálosť strechy.

Pokiaľ išlo o neposkytnutie výkladového stanoviska o ktoré žalobca žalovaného žiadal, najvyšší súd uvádza, že v žiadnom prípade neposkytnutie takéhoto stanoviska nemôže mať za následok vadu správneho konania. Najvyšší súd má za to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je dostatočne

zrejme, na ako právnom základe bolo vydané. Skutočnosť, že žalovaný v minulosti žalobcu za rovnaké porušenie nesankcionoval, je v tomto konaní právne bezvýznamná.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom toho, že žalovaný mal postupovať pri uložení sankcie podľa § 38 zákona č. 308/2000 Z.z. a nie podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., pričom poukázal na rozsudok NS SR, sp. zn. 3 Sžo/40/2012 zo dňa 13.11.2012 najvyšší súd uvádza, v súlade správnym názorom vysloveným v rozsudkoch Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn 8 SŽ/11/2012 a 6 SŽ/21/2012, že je potrebné prekročenie medzi sponzoringu posudzovať ako reklamu (pokiaľ naplní jej obsahové znaky) a nie ako nedovolený sponzoring. Žalovaný teda postupoval správne, keď sankcionoval žalobcu podľa ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z., ako keby išlo o reklamu a to aj napriek tomu, že táto reklama naplnila aj znaky sponzorského odkazu. Najvyšší súd nesúhlasí s argumentáciou žalobcu, že žalovaný v prípade sponzorského odkazu mal posúdiť porušenie povinnosti pri odovysielanom sponzorskom programe s poukazom na § 38 zákona č. 308/2000 Z.z..

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta tretia O.s.p. a žalobcovi, napriek tomu, že bol úspešný náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Ustanovenie § 250k ods. 1, veta tretia O.s.p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia celkom alebo sčasti nepriznal náhradu trov konania úspešnému žalobcovi, ktorému inak náhrada trov konania patrí.

Dôvody hodné osobitného zreteľa videl najvyšší súd v tom, že rozhodnutie žalovaného napadnuté žalobou v správnom súdnictve, ako aj rozsudok napadnutý odvolaním je po vecnej a právnej stránke správny. Nebolo by spravodlivé požadovať od žalovaného náhradu trov konania z dôvodov čisto procesných väd výroku, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo. Námietka ohľadom chybného výroku, pokiaľ išlo o vynechanie slova „porušil“ nebola uvedená žalobcom ani v žalobných dôvodoch, ani v odvolaní. Najvyšší súd nemal však inú možnosť, ako vrátiť žalovanému napadnuté rozhodnutie s tým, že tento v ďalšom konaní opraví výrok - ohľadom doplnenia slov „porušil“ a pri sankcii slovo „úhrnná“.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011) jednomyseľne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.